

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 258/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ј., због продуженог кривичног дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ј., адвоката М.Б. из П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К.бр.692/13 од 25.02.2014. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.167/14 од 09.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ј., адвоката М.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К.бр.692/13 од 25.02.2014. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.167/14 од 09.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 5К.бр.692/13 од 25.02.2014. године окр. Ж.Ј. оглашен је кривим за продужено кривично дело повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је окривљени обавезан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, с тим да ако новчану казну не буде платио у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 22.000,00 динара, као и на плаћање оштећенима, на име имовинскоправног захтева, и то С.Ј. износ од 92.741,00 динара, З.Ј. износ од 14.698,00 динара, И.А. износ од 30.193,00 динара, С.Б. износ од 253.330,00 динара и Љ.М. износ од 253.330,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Виши суд у Прокупљу, пресудом Кж.бр.167/14 од 09.09.2014. године, одбио је као неосновану жалбу окр. Ж.Ј. и потврдио пресуду Основног суда у Прокупљу 5К.бр.692/13 од 25.02.2014. године.

Бранилац окр. Ж.Ј., адв. М.Б., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је учинио продужено кривично дело повреда права по основу рада из члана 163. став 1. у вези са чланом 61. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Ј. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости истиче да су судови погрешно оценили да је дело за које је окривљени оптужен кривично дело, јер не садржи субјективне елементе-умишљај и намеру нити опис повреде права, уз позивање на одредбу члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП и с тим у вези понавља наводе одбране окривљеног из првостепеног поступка о фактичкој немогућности безготовинског плаћања зарада и доприноса појединим запосленим радницима због недостатка новца и блокаде рачуна, као доказу о одсуству умишљаја, односно намере окривљеног да оштети запослене, те указује на пропуст суда да утврди ову околност, усвајањем доказних предлога окривљеног. На тај начин, наводи захтева о повреди кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, свде се на оспоравање чињеничног стања у правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђеног, у погледу чињеница које чине субјективна обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Поред тога, бранилац окривљеног истиче да се другостепени суд ни једном речју није бавио примедбама окривљеног изнетим у жалби, везано за наведени пропуст првостепеног суда, чиме указује на одсуство разлога у другостепеној пресуди за оцену жалбених навода, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Ј. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.